Ч. 84 Четвер 15 (27) цьвітня 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Важні для Русинів ухвали буковиньского сойму.— Гостина ґр. Ґолуховского в Будапешті.— Американці на Филипинах).

В буковиньскім соймі ухвалено ряд резолюций, котрі мають велику вагу і для Русинів, іменно постановлено завести обовязкову науку язиків руского німецкого і румуньского в школах середних і установлене по одному інспекторови краєвому для руских, німецких і румуньских шкіл народних і середних а також постановлено впорядкувати під взглядом язиковим відносини в мужеских і женьских семинариях учительских.

Гостина міністра справ внутрішних ґрафа Ґолуховского в Будапешті викликала богато всіляких здогадів, тим більше, що міністер ще продовжав свій побут в угорскій столици. Отже одні говорять, що гостина міністра стоїть в звязи зі справою анексиї Босни і Герцеґовини, другі висказують ще дивнїйший погляд, а іменно, що ґр. Ґолуховский хоче порозуміти ся, чи вимїркувати упособлене угорских політиків на случай коронациї Цїсаря на ческого короля. N. fr. Presse виступає против всїх більше або менше сьмішних і сензацийних здогадів та каже, що ґр. Ґолуховский не був вже пять місяців в Будапешті а за той час настала на Угорщині зміна правительства і призбирало ся богато справ економічної натури, котрі можна найліпше устно обговорити. Відтак же ґр. Ґолуховский уважав за потрібне зійти ся особисто з личностями засїдаючими в новім правительстві угорскім.

Американцям на Филипинах не добре веде ся. З войскового проходу по острові Люцоні, о якім Американці думали, нема нічого. Телеґрами, які посилав ґен. Отіс, і вісти о безустанних побідах ґен. Лявтона, як би яким дуром приспали були публичне мнїнє в Сполучених державах, і аж послідні вісти з поля війни пробудили всїх в немилий спосіб зі сну. Недавно тому дістав ся був відділ американьского войска коло місцевости Балев в неволю до Филипинців. Таґальскі провідники повели були Американців в засїдку. Опісля наспіла нова вість о поражці Американців в битві. Отже що осягнуло американьске войско за девять тижднів? Ґен. Лявтон, по поражці коло Балев, мусів уступити ся з Санта Круц і всїх побережних місцевостий в Ляґуна де Бай, а Американці стоять тепер знов точно там, де стояли з початком лютого. Навіть найблизшої охрестности коло Манїлї не мають в своїх руках. І на то все потребували аж 40.000 войска. Але їх ждуть ще далеко більші трудности. Що буде, коли настануть дощі і армія не буде ніяк могла рушати ся, коли пропасниця, червінка, удар сонця та параліж зачнуть войско десяткувати? Проживаючий в Европі муж довіря Филипинців дає такий погляд на силу воюючих: Американці запанували на Люцонї на просторі 200 до 250 квадратових кільометрів де жиє 225.000 душ; Филипинці займають на тім самім острові 100.000 квадр. кільометрів з 3,100.000 душ. Филипинці приготовлені вести війну освободженя цілими роками. Аґінальдо мав надію, що посередництво жиючих в дружбі з Америкою держав доведе скоро до мира в інтересі сьвітової торговлї. Тепер вже стратив він ту надію і спускає ся ще лиш на Бога, на оружиє, на клїмат та на филипиньску хоробрість та есть так певний побіди, що каже робити студиї для канализациї рік, направи доріг і т. п.

Розійшла ся була чутка, що в филипиньскій хунті перебуваючій в Парижи настала якась незгода і роздор. Отже річ так має ся, що Аґонціллько репрезентант Аґінальда мав у Вашінґтонї при собі цїлий штаб комісарів, котрі стали ся вже непотрібні, коли настали ворожі відносини межи Сполученими Державами а филипиньскою републикою. Отже майже всї ті панове чекали в Парижи на позволене филипиньского правительства, щоби їм вільно було вертати домів. Деякі з них вже виїхали і то дало причину до чутки, що в хунті настав роздор. Нема однакож Филипинця, котрий би хотів вести переговори з Американцями на якійсь иншій основі як на основі повної независимимости краю.

Новинки.

Львів дня 25-го цьвітня 1899.

— **Іменованя.** Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала концепіста скарбу Юл. Труша, приділеного до служби в фаховім департаменті рахунковім при Міністерстві скарбу комісарем скарбовим.

— **Кардинальский консистор** відбуде ся в Римі доперва в червни, а не в маю, як недавно донесено. Всїх кардиналів есть 55, з того 29 Італїйців. По консисторі буде видана буля про іменоване еп. Куїловского львівским Митрополитом, а о. Шептицкого епископом в Станиславові. Для-

Старий Ґуд.

(Кавказка леґенда. — Всеволода Соловйова. — З російского).

(Конець).

Нараз задержала ся на полянці, окруженій столітними соснами. Наслухує, заперши дух....

Що то?.... звуки пісні!.... Сильний мужеский голос наближає ся все більше і більше. Між деревами появила ся стрійна стать молодого паробка Сасіка.

Лице дївчини почервоніло. Серце бе їй все сильнїйше.

Паробок приступає до неї, починає з нею говорити і називає єї найніжнїйшими іменами.... Не утїкає від него. Стоїть мов зачарована, мов прикована до місця.

Слухає. Щасливий усьміх розливає ся по єї хорошім лици. Склонює на єго широкі груди свою голову.

Ще хвилька — і горячий, молодечий поцїлуй роздає ся на полянї. Обоє обіймили ся.

Що стало ся? Нагле пригнав ся вихор і старі сосни з шумом хитають ся. Вихор несе ся по цїлій полянї, ударяє на Сасіка і зриває єму шапку. Вихор свище до уший Нїни:

— Нещастна, що робиш? Схамени ся! Утїкай чим скорше від него, від того лукавого чоловіка. Ти не сотворена для него — люблю тебе, я — сильний Ґуд, володїтель того царства.

Але Нїна не слухає. Ще сильнїйше притулила ся до свого любого, і не зважаючи на вихор, ховають ся обоє в лїсній гущавинї.

Ох, яка злість, яка мука заздрости торгає серцем старото Ґуда! Коби лиш міг, замірив ся би з радостию в бідного Осетинця і відбив би Нїну тому ненавистному Сасікови.

Але гірский дух не може стати чоловіком. Хороша Нїна не бачить єго, а якби хотїв з'явити ся перед нею в своїй правдивій подобі, не знесла би єго виду.

В безсильній злобі старий Ґуд утїкає до своїх далеких снїжних країв а по дорозі кидає в пропасти купи каміня, розмітує снїг, збирає темні хмари і мече блискавки. Страшний грохіт розлягає ся по горах; люди в долинї тремтять і чим скорше утїкають до своїх саклїв.

— Старий Ґуд знов розходив ся! — говорять.

Однак для старого Ґуда нинї поганий день.

* * *

Від того часу старий Ґуд почав постійно переслїдувати Сасіка і постановив собі за всяку цїну не допустити до єго вінчаня з Нїною. Коли молодий гірняк гнав ся з пушкою за ґазелею, водив єго по найстрашнїйших місцях, закривав мракою пропасти, або нагле хапав єго і засипував цїлою снїжною лавою.

Однако Сасіко не бояв ся. Був молодий, хороший і в цїлім аули славив ся своєю оборотностию і силою. З усїх своїх товаришів найлїпше стріляв з пушки і знаменито танцював не лише осетиньский танець, але й „лезґінку", так доводив до одушевленя старих і молодих.

Сакля єго вітця стояла зараз побіч саклї родичів Нїни і тому залюблені мали що день досить нагод бачити ся, так, що не потребовали уживати ріжних викрутів.

Нїна не могла досить надивити ся на свого любого. Шептала єму ніжні слова і присяги — а коли він досить наслухав ся тих солодких слів, налюбував ся і нацїлував свою красавицю, пускав ся, перевісивши через рамя рушницю, в гори. Горів щастем, майже душив ся надміром здоровля, молодости і сил, які в нїм кипіли. Здавалось єму — хоч був лиш бідним гірняком і нічим більше — що він найщасливійший на сьвіті і що цїлий сьвіт до него належить.

О старого Ґуда не дуже стояв. Колиж завистний дух зробив єму що на збитки, то лиш добре наговорив єму, і то не зі злости, а так лиш просто із привички.

— Ех, старий дурню! — кричав своїм дзвінким голосом, так що аж лунало по горах — знов був бись мене струтив у пропасть!

того в маю не відбуде ся торжество інтронізациї Преосьв. Куиловского на владичий престол у Львові.

— **З перемискої епархії.** Завідательства одержали оо.: Мих. Фецица в Розстайнім, Стеф. Кіт в Ізбах і Вас. Поляньский в Лінині малій. — Управляючим сотрудником в Германовичах установлений о. Дм. Лях. — Новопоставлені пресвитери одержали слідуючі посади: Ор. Калужняцкий в Лімній, Стеф. Мацюрак в Дахнові і Люб. Сембратович завідательство в Крецові. — О. Ів. Прислопский з Фльоринки одержав крилошаньскі відзнаки.

— **Порядок богослужень в церкви Успенія Пресьв. Богородиці.** 1. Понеділок, второк і середа: Утреня о 6 г. рано, Часи читане Тетро-Евангелія. Служба Божа Преждеосьвященних Дарів о 11 г. 2) Четвер: Утреня о 6 г. Сл. Б. Василия В. о 11 г. Страсти о 7 г. вечером. 3) Пятниця: Часи царскі о 9 г. потім Вечірня, обхід з плащеницею і проповідь. 4) Субота велика: Утреня надгробна о 7 г. рано. Сл. Божа Вас. В. о 11 г. 5) Неділя Воскресна: о 4 г. рано. Утреня Воскресна. Служба Божа о 8 г. Вечірня з проповідию о 5 г. 6) Сьвітлий понеділок і второк: о 6, 10 і 4 г.

— **В Успеньскій церкві** у Львові відспівае хор вихованців бурси Ставропигійского института слідуючі композициї: 1) Бортняньского „Благообразний Йосиф“, G-moll; 2) Давидова „Вознесу Тя Боже мой“, B-dur; 3) Львова „Услиши Господи“, E-moll, концерт 39; 4) Березовского „Не отвержи мене во время старости“, D-moll, концерт 72; 5) Львова „Приклони Господи ухо Твое“, C-moll, концерт 38; 6) Бортняньского „Вскую прискорбна еси душе моя“, D-moll, концерт 33 і 7) „Кресту Твоему“. — Початок о 6 годині вечером.

— **Кредитові товариства.** Рішенем ц. к. окружного суду в Тернополи з дня 15 цьвітня 1899 ч. ф. 284/99 вписано в реєстр заробкових стоваришень „Руске повітове товариство кредитове в Тернополи“, стоваришене зареєстроване з ограниченою порукою. Уконституоване товариства і вибір дирекциї та ради надзираючої наступить дня 11 мая; се оголосить ся окремою відозвою. — Загальні збори товариства кредитового „Самопоміч“ в Бродах відбудуть ся 25-го цьвітня о 2-ій годині по полудни в комнатах „Рускої Бесіди“.

— **Засеквестрована громада.** Краків програв в адміністрацийнім трибуналі процес з краєм о 100.000 зр. престаций на школи. Наслідком сего податкові власти скарбові наложили секвестер на річ краю на грошах, що вплинвають до міскої каси яко громадскі додатки до податків. Громада міста Кракова внесла против сего протест, бо від двох місяців каси пусті.

— **З Самбора.** Дня 11 мая с. р. (в четвер) відбуде ся о 12-ій годині в полудне в комнатах „Рускої Бесіди“ в Самборі загальне зібране товариства задаткового „Добробит“, товариства зареєстрованого з ограниченою порукою в Самборі, з слідуючим порядком дневним: 1) Справоздане виконавчого комітету. 2) Вибір надзираючої ради. 3) Вибір членів дирекциї і їх заступників. 4) Внесеня членів.

— **Пожар лісів.** З Фрасина коло Радівців на Буковині доносять, що в садевских лісах, власности православного релігійного фонда вибух дня 20-го с. м. пожар, що при сильнім вихрі прибрав величезні розміри. Мимо енергічного ратунку пожар знищив великий простір ліса і звиж 74 тисячів яловиx і соснових бальків, вже приладжених до вивозу і длятого звезених на місце, звідки ладовано їх на ваґони. Страти дуже значні, але їх висоту буде можна обчислити аж за кілька днів. До огню вислано около 300 робітників з кількох сусідних тартаків, а крім того веліло радовецке староство жандармериї стягнути селян з поблизьких сіл. Поки-що застановлено фрасиньский тартак, бо всі робітники заняті ратунком. Управитель тартаку візвав двох лікарів. Они несуть поміч утомленим і попареним робітникам, котрі для відпочинку вертають до Фрасини від пожару. Фрасина віддалена від пожару о 8 кільомотрів, а мимо того там майже темно від диму. — Від кількох днів горять також ліси в Ардзели коло Кимполюнґа. — Черновецка Gazeta Polska доносить, що в Ґураґуморі вибух дня 19 с. м. в громадскім лісі пожар і знищив около 6 морґів ліса. — Gazeta kołomyjska пише, що в Слобідці лісній знищив огонь звиж 1000 морґів молодника. Пожар тревав кілька днів. Причиною була, як звичайно, неосторожність. Лісні робітники пекли бараболі. Від огня займили ся сусідні корчі. Ратунок був неможливий, бо огонь при сильнім вітрі ширив ся так скоро, що в короткім часі займив майже цілий ліс. Страти великі, обчисляють на кількадесять тисяч зр.

— **Зелізнича катастрофа** лучила ся на зелізничім шляху Унге-Вечеш на Угорщині. Машиніст погиб на місци а 2 палячі ранені. З подорожних ніхто не скалічений.

— **Погиб під колесами льокомотиви** на стациї Снятин-Залуче в ночи дня 25 с. м. робітник Гнат Ґнідан. Небіжчик був жонатий і полишив кількоро дрібних дітий.

— **Кровава бійка в Скалі.** В місточку Скалі в суботу вечером напав скарбовий стражник, імовірно пяний, на зелізничого асистента Гошовского і хотів до него стріляти з револьвера, уважаючи его за шпигуна. На крик надбігли машиніст Юревич і кондуктор Бретгольц та хотіли відобрати напастникови револьвер. Тоді він стрілив і зранив в руку Юревича. На то надбігла сторожа скарбова, кинула ся на Бретгольца і била его немилосердно так довго, аж жандармерия вирвала нещастного з рук роз'ярених стражників. Утікаючого Гошовского пробив один стражник багнетом в плечі і завдав єму небезпечну рану. Заряджено слідство, що було причиною того нападу.

— **Смерть в огни.** В Давидові коло Львова вибух в понеділок сильний огонь в стодолї Павла Граба, в котрій ночував 80-літний Іван Висцяньский. Старушок погиб на місци.

— **Помер** в Кракові др. Анатоль Левицкий, професор істориї на краківскім університеті, дня 25 с. м. в 58-ім році житя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 26 цьвітня. Долішно-австрийский сойм ухвалив внесене комісиї реґуляміновї, котре каже, що сойм має право займати ся австро-угорскою угодою і звязаними з нею справами: банковою і валютовою.

Відень 26 цьвітня. На засіданю ради громадскої поставив радний Ферштер внесене щоби рада подала петицию до правительства в справі безпроволочного скликаня парляменту.

Спава 26 цьвітня. Внесене посла Грубого, щоби сойм вибирав членів парляменту відкинено a limine.

Бомбай 26 цьвітня. З Тегерану доносять, що Росия узискала право занятя перского порту Бендараббас.

Авіньон 26 цьвітня. Редактора париской ґазети Temps, Пресанце, котрий мав тут відчит

Видко, що тобі кучить ся.... Але то байка: не бою ся тебе, бо ще не збабів так дуже!

Обережно ступав понад самою пропастию по каміньох, що гилались єму зпід ніг в безодню, хапав ся за галузки малого корчика, котрі здавалось не будуть в силі удержати тягару его тіла, поуривають ся і він злетить у пропасть. Однак Сасіко умів легко і звинно держати ся і перескакував як серна з каменя на камінь. Відтак ждав аж мрака розійде ся і знов пускав ся за утікаючою ґазелею. Утомив єї вже тим гоненем, і мимо всіх перепон, які єму ставив Ґуд, таки єї дігнав. В горах роздав ся вистріл — і мала кулька поцілила прямо свою жертву. Сасіко вертав домів з добичию, гадаючи о своїй Ніні, котра дожидала его вже, числячи мінути.

* * *

В горах лютили ся бурі. Сніг падав плахтою і покривав голі скали і цьвітучі полянки. Пожовкле листе упадало з галузок корчів. Наставала зима. Осетинці замикали ся у своїх саклях. Ніна вже не виходила в гори, засипані снігом. Ґуд лиш тяжко міг єї бачити. Але за те Сасіко часто єї бачив, ще частійше як перше а їх любов не ослабала, але противно росла з кождою годиною. Вже цілий аул знав о тій любві, вже всі говорили о недалекім вінчаню хорошої Ніни.

Старий Ґуд аж не знав, що з собою робити: не удало ся єму погубити Сасіка, не удало ся єму забути невдячну Ніну, хоч тепер був би того бажав.

— Не буде его жінкою: — говорив і вже лиш з далека глядів на них ждучи на вигідну хвилю.

Та хвиля не дала на себе довго ждати.

Раз лишили ся обоє молоді люди самі в саклі. Засунули двері і пересьвідчені, що ніхто не буде їм перешкаджати, почали ніжну розмову. Обговорювали послідні справи: як і коли має відбути ся їх вінчане. Їх родичі не мали нічого против тої женитьби; всьо ішло після їх бажаня.

Сасіко присягав Ніні, що буде єї ціле житє любити, що буде працювати і ніколи не допустить, аби в чім небудь терпіла недостаток. Але Ніна цілком не гадала о недостатку.

Він з нею, він єї ніколи не покине — чогож їй ще більше треба?

Але мимо того вимогла на нім присягу, що ніколи не возьме собі другої жінки, навіть коли би его маєток за кілька літ так зріс, що міг би собі на то позволити.

Сасіко подивив ся на неї. Ще ніколи не була так красна як того рана.

Погадав собі на всі молоді дівчата в аулі, на всі з котрими коли сходив ся і мусів признати, що всі разом не стоять ані за єї мізиний палець. Тому не надумуючись довго з щирого серця присягав, що ніколи ані не погляне на иншу жінку, хочби навіть була княжого роду.

Ніна кріпко обіймила его і сховала на его грудях свою голову. Він покривав поцілуями єї буйне волосе, єї чоло, єї ніжні лиця.

Були певні, що ніхто їх не бачить — але помилили ся.

Старий Ґуд всьо бачив і не міг того виду більше знести.

Якийсь зойк, якийсь крик дикої, злобної радости вирвав ся з его сильних грудий і роздав ся по горах, так що сосни зачали хитати ся і скинули сніг з своїх галузий. Старий Ґуд взяв великаньску сніжну кулю і кинув єї з цілої сили на саклю, в котрій сиділа Ніна з Сасіком.

* * *

Саклю засипало снігом з усіх сторін. Вийти з неї цілком не було можна і треба було два три дні працювати, щоби єї відкопати знадвору і прокопати до дверий доріжку.

Ніна і Сасіко почули глухий удар і гадали, що стеля валить ся над ними. Але стеля не заломила ся, лише саклю залягла непроглядна пітьма і аж тепер порозуміли, що стало ся.

— Сніг нас засипав! — шепнула дівчина.

— То й що з того? — відповів весело Сасіко — тим ліпше. Ми самі і мине добра доба, заки відгребуть сніг і отворять двері.

Кріпко притис до себе свою суджену.

— Хочу тебе бачити — говорив — хочу любовати ся твоєю красою. Але твої руки студені.

І розклав огонь. Неодну годину пересиділи коло того огня, не зважаючи на час.

Вкінци голод був причиною, що стямили ся.

— Може би ми що з'їли? — спитав нараз Сасіко.

— Пожди, любий, буду глядати, може де що найде ся — відповіла Ніна встаючи.

Найшла дві паланиці і невеличкий кусок сира.

Залюблені заспокоїли голод і знов почали розмавляти о будучім щастю та знов не зважали як час минав.

Однако час утікав. Уплило двайцять чотири години, а наставало нових двайцять чотири. Голод мучив Сасіка і Ніну а їсти не було вже що, з двох паланиць і сира не лишило ся ні дрібки. З початку хоробро бороли

прихильний Драйфусови, напали противники Драйфуса на улици, коли їхав на дворець і побили.

Петербург 26 цьвітня. В комісиї для реформи календаря возьме участь 16 осіб, межи тими 9 членів з товариства зьвіздарского.

Переписка зі всїми і для всїх.

Оповістки.

— В посесию або в заміну за реальність, положену в містах: Львів, Стрий, Самбір або Перемишль, віддає ся більшу реальність, положену в Завадці коло Сморжа стация зелізниці Сколе. Та реальність може бути віддана в посесию зараз на 3 до 6 лїт, за річний чинш 1000 зр. платний після умови, місячно, чвертьрічно або піврічно. Поля добре справлені, хоч гірскі, більшість орного, луки і пасовиска; єсть де удержати до 100 штук худоби. Будинки добрі і помістять ту худобу. Хто би наймав, може закупити зараз у властителя весь живий інвентар і всї знаряди господарскі. Під зиму засіяно жито; під ярину поле погноєні і оре ся уже. Зерна великого єсть на місци в шпихлїри до закупна і сїна до волї. Наймаючий міг би мати і побічні доходи, н. пр. добру писарку на кілька сіл, аґентуру „Днїстра". Близші вісти подасть Ісидор Пасічиньский в Завадцї коло Сморжа, стац. зеліз. Сколе.

Б. в Гар.: От зараз научите ся самі на собі, як то треба все пильно читати, коли хоче ся щось знати. Як би ви були читали уважно кожду „Переписку зі всїми і для всїх"; то були би вже давно знали, о що тепер запитуєте, бо ми о тім вже давно писали. Ті білі плямочки, які показують ся иноді на нігтях, то суть малесенькі міхурці в роговій масї нігтя, наповнені воздухом. Треба бути хиба дуже дурним щоби з них щось ворожити, а ще дурнїйшим, щоби в того рода ворожбу вірити. Міхурці ті творять ся тогди, коли ніготь росте, з ткани, з котрої ніготь виростає. Буває отже, що деякі кліточки тої ткани лишають ся порожні, наповнені лиш воздухом і тогди творять білу плямку, котра посуває ся чим раз дальше до кінця нігтя, чим більше він росте. У дїтий і молодих людий бувають ті плямки частїйше і більші, мабуть для того, що они частїйше калїчать ся в пальці повисше нігтя, через що настає неправильність в єго ростї. — **Н Г.:** Дотеперішні писарі громадскі можуть ще довго а довго писарувати. Іспитованих писарів не так борзо прибуде на стілько, щоби ними можна всї писарки пообсаджувати. Длятого, що заведено курси для писарів, дотеперішних писарів нїхто не буде відправляти, отже нема обави утратити посаду. Що найбільше могло би так бути, що громада сказала би свому писареви: слухай небоже, роби іспит, бо як нї то тебе відправимо. В такім случаю треба би вже робити іспит або просити ся, щоби лишили на посаді. Ті, що зроблять тепер іспити, вернуть на свої посади, взглядно знайдуть приміщене там де ще нема писарів. В случаю потреби треба би подавати просьбу до громади, в другій настої до виділу повітового а остаточно до виділу краєвого. — **І. Б. в С—х.:** Курс для писарів громадских розпічне ся 15 мая а подання треба вносити до виділу краєвого на руки виділів повітових до кінця сего місяця. О тім подавали ми звістку в новинках ще дня 14 с. м. в ч. 73 а услівя принятя були подані докладно в справозданю соймовім під окремим заголовком „Справа писарів громадских" в ч. 46 „Народ. Часоп." — **Петро Маз. в Строян.:** Печатки металеві робить Schapira Gustav, Львів, ул. Сикстуска 10, кавчукові M. W. Tauber, Пасаж Гавсмана. Треба докладно подати, як має бути зроблена печатка. — **Денис знад Серета:** Бурштинові цигарниці виробляє у Львові Alfons Nadwodzki, Ринок ч. 27. Коли би у него не можна дібрати ґравюрованої, то через него можна спровадити з Відня.— **Писар гром. І. К.:** 1) Анї в Закопанім анї в Карльсбаді не можна умістити ся на курацию на основі сьвідоцтва убожества. Бідних хорих висилають туди коштом якихсь приватних добродїйних институций або товариств. — 2) Подання треба би вносити до Дирекций всїх тих зелїзниць, котрими треба би їхати до Карльсбаду; однакож не всї зелїзниці знижають цїну, тим більше не своїм людям. Кілько коштовала би подорож до Карльсбаду — того не знаємо; то треба би довго розвідувати і обчисляти а на то не маємо часу. Хто хоче то знати, купує собі „Кондуктора", книжку, де поданий розклад всїх зелїзниць і цїна білетів та обчислене після того. А щоби ще можна знати в приближеню і всїлякі побічні видатки, треба би питати когось, що вже туди їздив. — **Крамниця в Бережници:** 1) На бани в Болехові або в Стебнику можете побирати сіль просто від заряду бані, але лиш о стілько, о скілько єсть запас, бо Виділ краєвий для своїх складів забирає $^9/_{10}$ а лиш $^1/_{10}$ лишає ся на бани. Впрочім треба віднести ся до Виділу краєвого. — 2) Вино і солонину з Угорщини найлїпше можете спровадити за посередництвом „Народ. Торговлї". Длятого віднесіть ся до дирекциї „Народ. Торговлї" у Львові і порозуміте ся з нею. Она буде замавляти для Вас і доставить Вам товар аж до найблизшої стациї а платити можете де схочете або на філїї в Самборі або в Дрогобичи або безпосередно посилати до Дирекциї у Львові. Посилка гроший не буде нїчого коштувати, бо дістанете чек. Що до солонини то торговля нею на Угорщинї єсть майже виключно в жидівских руках. О скілько нас поінформовано, то найсолїднїйша фірма в торговли солониною є Kreusche в Будапештї. Однакож безпосередне спроваджуванє в менших партиях, як показала практика, виходить о 3 до 4 кр. дорожше; длятого лїпше через посередництво „Народ. Торговлї". 3) Що до сушеної риби віднесіть ся також найлїпше до дирекциї „Народ. Торговлї" у Львові. — **Нещасливий у Львові:** Горяча купіль могла стати ся причиною пороненя. Причиною пороненя може бути також двигнене чогось тяжкого; сягане за чимсь, сполучене з великим натяганєм тїла; скок, танець, трясуча їзда, сильний кашель, блювота, за сильне шнуроване тїла, довге пощенє, якесь сильне зворушене і всїлякі хороби.— **К. Верещак:** Заведене для безплатного уміщеня хорих, котрі не суть до виліченя, єсть у Львові на Городецкім, фондация Білїньского, але там приймають лиш обмежене число хорих і звичайно брак місця, бо хто там раз дістане ся, сидить лїтами. Друга така институция за доплатою після умови єсть при монастири Францісканок.— **Айстульґ знад Збруча:** Не витягнений ані при послїднім тягненю, ані в попередних. — **М. Н. О.:** Льос угорского червоного хреста, серия 4742, витягнений в амортизациї в котрімсь з давнїйших тягнень. Удайте ся до якогось банку, щоби постарав ся о виплату льосу (по курсї, який був тогди, коли льос витягнено); номінальна вартість єсть 5 зр. а теперішний курс 11.60—12 зр. Купон від льосу відотнуть і пришлють Вам назад, бо купон грає в дальших премевих тягненях. Прочі льоси не витягнені. — **С. Ц.:** Не витягнений ані один. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати ані марок, ані карт кореспонденцийних до відповіди.

ся з голодом, але згодом почав він їх перемагати Потїшали ся взаїмно, повторяючи:

— Нас вже ось-ось відкопають!

Години минали. Хоч їм здавало ся, що чують недалеко голоси, то все таки снїг як і перше кріпко прилягав до дверий і маленьких віконець. Тепер вже не говорили о взаїмній любві, не цїлували ся, ба одно на другого не дивило ся; сиділи кожде в иншім кутї саклї і уважно наслухували та ждали з завмираючим серцем.

Голод мучив їх все більше і більше. Сасіко і Нїна чули страшне ослабленє, котре росло з кождою хвилею. Нїна не могла ся більше перемогти і почала гірко плакати.

Минуло ще двайцять чотири годин і настав четвертий день їх вязниці під снїгом. Зойки і нарікання роздавали ся в саклї. Нїна цїлком ослабла, лежала на повстянім килимі, стогнала і ломила руки. Сасіко як хижий зьвір бігав з кута в кут саклї. Удалось єму піддержати огонь, однако мимо найпильнїйшого гляданя не міг в хатї найти нїчого до їди. Голод рвав єго внутренности. Єго очи запали, довкола поробили ся синї круги і він дивив ся якось неприродно, злобно.

— Умираю! — нарікала Нїна, дивлячи ся на Сасіка, молячим, безнадійним голосом.

Однако той слабий голос хорошої судженої не викликав в нім нї любови нї співчутя.

Станув перед нею а єго очи ґрізно заблисли, коли побачив єї округле, ніжне рамя, що виглядало з під розіпятого ковніря сорочки, котру з розпуки рвала на собі. Нараз похилив ся до неї, обіймив єї сильно впів, притиснув уста до того рамени і... з усїх сил затяв єго зубами.

Нїна страшно крикнула і зімлїла.

Однако в тій самій хвили озвали ся голоси під дверми. Двері отворили ся і до саклї впало денне сьвітло і струя сьвіжого, зимного воздуха.

З трудом відорвали Сасіка від Нїни. Нещастних накормили. Они прийшли до себе. Нїнї завязали рамя; почали їх випитувати, але довго не могли нїчого промовити. Лише від часу до часу поглянуло одно на другого і чим скорше відвертали голову на бік.

Любов, що здавалось була безконечна, пропала на віки. Тепер чули до себе лиш відразу і ненависть....

А там, на гірскій висотї, роздавав ся дикий, скажений реґіт старого Ґуда. Від того реготу відривали ся цїлї кусні скал від гори і гнали ся в долину до аула....

* * *

— Оп як сьміє ся наш сильний Ґуд! — додає звичайно старий Осетинець, оповідаючи ту леґенду.

— Що стало ся з Нїною? — питають уважні слухачі.

— З Нїною?

Осетинець жмурить очи і морщить чоло.

— Хто знає! Я сам питав о неї небіжчика дїда, але він нїчого певного менї не сказав. Лише бабуня говорила, що хороша Нїна на весну, як зійшли снїги і трави зазеленїли, пішла в гори і більше не вернула. Видко що Ґуд дїпняв свого і заманив єї на найвисшій шпиль до своєї кришталової палати. Що там з нею стало ся, хто то може сказати. Оповів би то може орел, колиб умів говорити, але певно що й орел не долетить нїколи до замку старого Ґуда.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Академічна, ч. 8.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).